

Marczinka Csaba

(K)ÖRÖK ÉVA KÖRÜL?
(öreges düllöngéző ballada-féle)

P. Évának

húszévente egy-egy körrel beljebb?...
 te talán örökifjú vagy, de nekem
 túl hosszú már két emberöltő!...
 | egyre lassulva keringek körötted,
 akár lapult, álomőrző Plútó
 felé, alig fénylő Napja körül;
 közénk szürkül fékező grafitrúdként
 a csordogáló s kilúgozó Idő...

ha végig ily ütemben haladok,
 lassan leragadok az utcaszélien!...
 házad és kerted onnan vizslathatom,
 bár szítja szalmalángom ölelésed...
 (ölsz vagy ölelsz kacér mosolyoddal?)
 | de már lelassult a hév rég bennem!...
 csak a vágy és nosztalgia lüktet
 áramló időfolyam örvényében

közelít-e minket a tapasztalat?
 s régi, tiszta szenvedély születhet-e
 újjá? | vagy hamu piszkít be parazsat?
 belépünk-e a harmóniakertbe?
 avagy sodródunk tovább, mint tört ágak
 a porban, elszáradva és megrágva...
 bírjuk-e megbékíteni a morzsoló-
 senyvesztő időt magunkban s egymásban?

2000, 2008/9.

(Marczinka Csaba 1967-ben született Budapesten. Verset ír.)